

ÉVKÖZI 13. VASÁRNAP**A év**

1– 4 oldal

Olv.: 2Kir 4,8-11.14-16a – Róm 6,3-4.8-11 – Mt 10,37-42
 Jézussal vagy Jézus ellen

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL**Szentmise bevezetése**

***Igen nagy szükségünk van
 az egybeölelő isteni szeretetre!***

Kedves Testvérek! A kérdés az, - a vírus miatt a templomokat is bezárták - sikerül-e Istennek megint összegyűjteni a templomokba az embereket, akik hozzászoktak a kényelmes online szentmisékhez. Újra fel kell fedezni a templomok csendjét és a közösség erejét! Kényelmes – mondjuk – egy fotelból követni a szentmise menetét, de közösséget vállalni egymással csak Isten segítségével lehet! Ebben igen-igen nagy szükségünk van egymás példájára!

Elkezdjük újra a szentmise hagyományos ünneplését!***Ma különösképpen gondolunk Gellért testvérrre, akinek születésnapja van!***

Ezt a szentmisét érte ajánljuk fel, hogy az istenszolgálatot, amelyet a Betegápoló Irgalmas Rend Istenes Szent János családjának közösségében fölismert, megtalált, ez legyen lelki öröme és vigasztalására is!

Vizsgáljuk meg lelkiismeretünket, bánjuk meg bűneinket, hogy méltóképpen ünnepelhessünk!

Szentbeszéd

***A mai vasárnap nekünk szegezi a kérdést:
 Krisztushoz tartozol?
 Krisztus tanítványa vagy?***

Kedves Testvérek! Jézus elküldte az apostolokat, az apostolok utódait és minden embert, akik megkeresztelkedtek, hogy vigyék el üzenetét az egész világra! A kérdés az, hogy a mai vasárnap valóban ezt tisztázza számunkra:

***Ki lehet Krisztus tanítványa?
 Ki az, aki méltó arra,
 hogy az Úr követe legyen ebben a világban?***

Talán nem felejtették el, hogy én az elmúlt hetekben múltam nyolcvan éves! Születésnapom előtt mindenkit megelőzve a legszebb levelet a Miniszterelnök Úrtól kaptam. Válaszképpen úgy gondoltam, ha nyolcvan éves koráig eljut az ember, akkor olyan titkokat is fölvehet, amikről addig nem beszélt. Titkomat mindenki előtt megosztom azzal, aki engem mindenkinél mélységesebben és értőbben keresett meg köszöntésével.

Azt mondhatnám, hogy az életigazságomat osztottam meg a Miniszterelnök Úrral és néhány emberrel, mert most már napvilágra került. Ez az én életigazságom a szívem fölött volt bevarrva a kabátomba. Akkor írtam le ezt a mondatot, amikor elindultam az életutamon.

***Az életigazság így hangzik:
Kereszténynek lenni a világban, amely gyűlöl minket,
nem magyarázat dolga, hanem a Lélek igazságáé!***

Megosztom a jelenlevőkkel ezt az igazságot, mert mindenki, aki Krisztus tanítványa szembesül ezzel az igazsággal! Kereszténynek lenni a világban, nem a templomban, ezt még a kommunisták is megengedték, hogy a templomban gyülekezzenek össze, akik úgy gondolják, hogy erre szükségük van. Kereszténynek lenni a világban... A világ gyűlöl bennünket, ezt most különösképpen is megtapasztaljuk a keresztények üldöztetése okán.

Sajnos megtapasztaljuk itt a mi országunkban is, ahol gúnyrajzokkal illetik keresztény értékrendünket és igazságunkat. Ebben a világban keresztényként élni nem magyarázat dolga, hanem a lelki igazságé! A kereszténység a Lélek birodalma! A test csak a lélek eszköze. Ha megmaradunk a test világában, akkor mi lesz a lélekkel? Mi lesz a világgal? Ha a lelki értékek eltűnnek a világból, akkor a világ aláhull.

***A keresztény ember küldetése:
A Lelket megjeleníteni a világban, mert a Lélek az, ami éltet!
A keresztény értékeket,
a Lélek értékeit jelenítjük meg a mindennapjainkban!***

***Ez azt jelenti:
Istent mindennél, mindenkinél jobban szeretjük,
első helyen, elsőként!***

Ne ijedjünk meg ettől a bibliai megfogalmazástól, hogy aki jobban szereti apját, anyját, feleségét, testvéreit, az nem méltó Hozzám! Ez csak azt jelenti, hogy egymást is Istenben szeretjük, vagy nem szeretjük. Az, hogy mi Istent mindenkinél és mindenekelőtt szeretjük, azt jelenti, hogy Istenben szeretjük a világot, Istenben szeretjük egymást!

Isten az, aki magánál jobban szeret bennünket!

Ha mi egymást igazán szeretni akarjuk, meg akarjuk jeleníteni mindenki felé a lelki értékeket a világban, ezt csak akkor tudjuk kifejezni, ha Istenben szeretjük egymást, aki magánál jobban szeret minket. Vigyázat! Hányszor mondjuk egymásnak, hogy szeretlek, de ha nem Istenben szeretjük egymást, akinek ezt a boldogító szót kimondjuk, akkor félő, hogy nem a másikat szeretjük, hanem ebben is önmagunkat.

A tanúskodás, az apostoli küldetésünk, a tanítványi mivoltunk ebben az isteni szeretetben teljesedik ki. Ebben az esetben úgy tudja egy asszony szeretni a férjét, férj a feleségét, szülők a gyerekeket, gyerekek a szülőket, egyik ember a másik embert, ha nem ellenére akar élni, hanem érte! Ez jelenti, hogy az Istenben szeretni!

***A másik mozzanat:
Aki elveszíti életét, megmenti azt!***

Nem lehet embereknek egymással összetartozni, - erre is Jézus tanít bennünket – csak ha nem magunknak élünk, hanem egymásért, a másikért. Elveszíti az életét az, aki a másik embert akarja éltetni, boldoggá tenni, gazdaggá tenni. A Lélek jelenléte ez a világban. Micsoda világ lenne ez a mi világunk, ha mi így gondolkodnánk emberi kapcsolatainkról. Aki elveszíti önző

önmagát azért, hogy a másikért élhessen, az megnyeri az életet! Ez az életünk értelme! E nélkül mindenki magának él. Magunknak élni a halál. Pünkösdkor elmélkedtem erről nagyon sokat, hogy az önző ember létmódja az árvaság. Aki magának él, aki magányos, az árva. Ez ellenkezik az ember létmódjával.

***Aki követni akar,
vegye föl a keresztyét és kövessen!***

Nem lehet összetartozni egymással áldozatkészség nélkül. Aki nem veszi föl a keresztyét, az nem tud összetartozni senkivel, mert az menekül minden áldozattól, minden lemondástól, minden gondtól-bajtól. Minden emberi kapcsolatunknak ez a fokmérője! Kereszténynek lenni a világban, amely gyűlöl bennünket, nem megokolás dolga, hanem a Lélek ereje!

Gondolok azokra a levelekre, amiket kaptam születésnapom alkalmából a Miniszterelnök Úrtól, a Kormányzattól, a Magyar Katolikus Püspöki Kartól. Mindegyik üzenetem a lelki értékekről szólt! A magam számára elgondolkodtató és azok számára is, akiknek még valami közük van hozzám. Akikért az ember élt és él, egyesek szép lassan más utakon járnak, mert élő kapcsolat nélkül nem lehet egymással se összetartozni.

A Magyar Máltai Szeretetszolgálat milyen csodálatos módon jeleníti meg ezt az apostoli életformát. Üzenete arról szól, hogy az emberek nem maguknak élnek, hanem azokért élnek, akik bajban vannak. Jelen vannak ezeknek az embereknek az életében. Csak az tud jelen lenni a másik ember életében, aki érte él! Az életünkbe befogadni a másik embert, különösen a bajban lévőket, beengedni az életünkbe, mert ezáltal adunk otthont egy embernek.

Annak van otthona, akinek helye van a lelkünkben, a szívünkben. Egymás befogadása! Egymás életével közösséget vállalni, együtt menni az úton. Tele van szinglikkel a társadalom. Hogy lehetnek a társadalom élő tagjai azok, akik ezt az életformát választják? Nekik nincs közös útjuk a többi emberrel, csak a többi embertől várják az életüket segítő, támogató áldozatokat.

Az Irgalmas Rendre gondolok, amelynek karizmája a szolidaritás. A legkiszolgáltatottabb ember a beteg ember, úgy közel engedni magunkhoz, hogy biztonsága legyen és védelme. Ez a gyógyító szolgálat mindennél fontosabb. A következő héten ünnepeljük a 20. évfordulóját annak, amikor sikerült visszaperelni ezt a templomot, ezeket a házakat, ahol most az Irgalmas Rend gyógyítja a betegeket. Nem akarta mindenki visszaadni ezeket a javakat.

Még az a fajta eszme ült rá ezekre a javakra, hogy ami a tiéd, az az enyém is. Nem volt egyszerű, még ma is élnek néhányan, akik mindent megtettek, hogy megakadályozzák ezt. Akiknek egyetlen gondja volt, hogy azt a betont, amivel elválasztották ezt a kórházépületet a kápolnától, ezt soha ki ne bonthassuk. Soha ne tudjunk hidat építeni egymáshoz!

***Keresztényként élni a világban,
amely gyűlöl minket,
a Lélek dolga, nem magyarázaté!***

A mai vasárnapon érdemes elgondolkodni azon, hogy szinte újrakezdésről van szó azzal, hogy kinyithattuk a templomok ajtaját. Néhányan jöttek össze! Hányan telefonáltak nap mint nap, hogy mikor nyitják már ki a templomajtót? Kinyitottuk! Nem tudom, mekkorára kellett volna kinyitni a templomajtót, hogy beférjenek rajta az emberek.

Keresztényként élni a világban, csak krisztusi küldetéstudattal lehet. Aki nem ezzel a tudattal járja útjait a világban, az ellenség, az az ember csak a maga javát nézi, csak a maga érdekét tekinti. Azok a hűséges útitársak, akik a másik javát akarják, ez a Lélek öröksége!

*Én azt kívánom mindenkinek, hogy ez az örökség
legyen mindenkinek fontos – mondhatom így is –
legyen fontos a máltai örökség mindenkinek,
legyen fontos az irgalmasrendi örökség mindenkinek,
mert ezek olyan értékek,
amelyek nemcsak emberibbé teszik a mindennapjainkat,
hanem lelkibbé is!*

*Ne felejtjük el,
a Lélek az, amely éltet!*

+ A M E N +

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Kedves Testvérek! Az Úr imádságában kérjük minden jóakarátú ember számára a Lélek ajándékát, hogy el ne fogyjon az éltető Lélek emberi világunkból!

Mi Atyánk...

Szentmise befejezése

*Kedves Testvérek! Imre Atya szeretett énekét, a Panis angelicust
születésnap ajándékképpen énekelte el Horváth Mária énekesnő!*

Nagyon szépen köszönöm, ez most nekem szólt, Önök örülhettek velem együtt. Egyszer Pavarotti a saját házában énekelte el nekem ezt a kedvencemet. Más hangszín volt, de ez most majdnem jobban megkopogtatta a szívemet. Köszönöm Mária, köszönöm szépen!

Tegnap ***Szent László ünnepe volt.*** Szívem szerint sokkal nagyobb ünnepet kellett volna tartani, mert Szent László a magyar kereszténységért minimum annyit tett, mint Szent István. Nekünk mindig van kire emlékezni! ***Holnap Szent Péter és Szent Pál apostolok ünnepe lesz.***

Szeretném mondani, jövő vasárnap is nyitva lesz a templomajtó. Terjesszék, hogy a foteles szentmiséknek vége! Akik fotelben szeretnék hallgatni a szentmisét, az azoknak lehetséges, akik egyébként sem tudnak bejönni ezen a templomajtón koruknál fogva, vagy betegségük miatt. Akik nem ebben a helyzetben vannak, azoknak a fotel nem elég!

Próbáljuk a szentmise kérdését magunkban helyretenni! Különben ne elmélkedjünk krisztusi tanítványságról, a Lélekről, a lelki értékekről. Köszönöm, hogy Önök legalább itt vannak, talán egyszer újra leszünk annyian, amennyi ember befér ebbe a kicsi kápolnába. Ez mindenki lelkiismeretén áll vagy bukik!